

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 31 sierpnia 2022 r.

DIH-3.707.103.2022.MB

DECYZJA DIH - III/ 112 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 15 lipca 2022 r. (nr akt sprawy: DT.8361.23.2022), na podstawie której, przedsiębiorcy Marzenie Gudź prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PPHU Marzena Gudź w Tarnobrzegu wymierzono karę pieniężną w wysokości 2000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) za niewykonanie w miejscu sprzedaży detalicznej - w sklepie ... , mieszczącym się w ... , wynikającego z art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiającą porównanie cen dla 90 (na 100 sprawdzonych) asortymentów poprzez niewidocznie dla nich wyliczonej ceny jednostkowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 7, 8 i 14 kwietnia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Podkarpackim WIIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie ... , należącym do przedsiębiorcy ... , zwanego dalej: „stroną”, lub „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 14 marca 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzeganie

przepisów dotyczących uwidaczniania cen towarów i usług w okresie kontroli. Przedmiotowe zawiadomienie doręczono stronie 15 marca 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”.

Sprawdzeniem w powyższym zakresie objęto 100 partii stanowiących ofertę handlową kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając brak cen jednostkowych przy 90 partiach produktów spożywczych. Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 14 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: DT.8361.23.2022).

W dniu 21 czerwca 2022 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), zwanej dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, skierował do przedsiębiorcy ... wystąpienie pokontrolne z wnioskiem o wyeliminowanie nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli w dniach 7, 8 i 14 kwietnia 2022 r. w sklepie

W dniu 21 czerwca 2022 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej: „Kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę ..., o wszczęciu z urzędu w oparciu o przepis art. 61 § 1 kpa w dniu 21 czerwca 2022 r. postępowania administracyjnego w trybie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie poinformowano, że w oparciu o przepisy art. 10 oraz art. 73 i art. 79 § 2 Kpa w każdym stadium postępowania strona ma prawo czynnego udziału, wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, wglądu do akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu.

W dniu 15 lipca 2022 r. Podkarpacki WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa decyzję (nr akt sprawy: DT.8361.23.2022) na mocy której, wymierzył stronie karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), za niewykonanie w miejscu sprzedaży detalicznej - w sklepie ..., wynikającego z art. 4 ustawy o informowaniu o cenach obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen dla 90 (na 100 sprawdzonych) asortymentów poprzez niewidocznienie dla nich wyliczonej ceny jednostkowej. Decyzja została doręczona stronie w dniu 18 lipca 2022 r.

W dniu 1 sierpnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem

Podkarpackiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona wniosła o odwołanie decyzji i obniżenie kary pieniężnej.

Pismem z 5 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Według art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen) dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę – dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie ..., należącym do przedsiębiorcy ..., stwierdzono, że w przypadku 90 produktów na 100 sprawdzonych nie dopełniono wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen tj. nie uwidoczniono cen jednostkowych. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podkarpacki WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od decyzji strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, jednakże wniosła o obniżenie wymierzonej kary administracyjnej jako zbyt obciążającej dla niej. Wskazała, że 26 kwietnia 2022 r. otrzymała pismo w związku z przeprowadzoną kontrolą, jednak nie wynikało z niego, że jest to wystąpienie, a o tym że nim jest dowiedziała się z decyzji. Strona podkreśliła, że po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu kontroli z dnia 14 marca 2022 r. podjęła działania mające na celu wprowadzenie cen jednostkowych, tj. zamówiła informatyka w celu zaprojektowania nowych etykiet w programie komputerowym i do przeszkolenia wprowadzania cen do programu. Jednakże z uwagi na terminy prac serwisanta i informatyka prawidłowe etykiety cenowe zostały zaprojektowane po pierwszych dniach przeprowadzonej kontroli i od razu rozpoczęto ich uzupełnianie. Strona poinformowała, że obecnie posiada wiele prawidłowych etykiet cenowych i zobowiązała się do poprawienia etykiet cenowych do końca 2022 r. W jej ocenie jest to długi proces z uwagi na ręczne poprawienie każdej ceny przy posiadanych przez nią ok 16000 towarów. Jednocześnie strona podkreśliła, że kwota kary jest dla jej firmy dużym obciążeniem, ale jednocześnie poinformowała, że kara w wysokości 2 000 zł została zapłacona w dniu 21 lipca 2022 r.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej

opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania.

Odnosnie samej wysokości kary nałożonej na stronę przez Podkarpackiego WIIH, Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”, kary pieniężne za naruszenie przepisów o cenach muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Ponadto podkreślić należy, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Podkarpacki WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki.

W zakresie przesłanki stopnia naruszenia Prezes UOKiK podzielił stanowisko organu pierwszej instancji uznając, że dotyczyło ono 90 wyrywkowo wytypowanych rodzajów wyrobów na 100 sprawdzonych, co stanowi 90 % zakwestionowanych produktów. Prezes UOKiK podkreśla, w tym miejscu że brak uwidocznienia cen jednostkowych, pozbawia konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie uwidocznionej zgodnie z przepisami. W przypadku przesłanki dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji ustalił, iż jest to pierwsze naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów w zakresie uwidoczniania cen w ciągu 12 miesięcy. Natomiast co do trzeciej przesłanki Podkarpacki WIIH uwzględnił informację przekazaną przez przedsiębiorcę dotyczącą wielkości obrotów i

przychodu w roku 2021 r.

Prezes UOKiK zauważa ponadto, że o ile sama wysokość kary nałożonej przez Podkarpackiego WIIH stanowi 10 % przewidzianego w art. 6 ustawy o informowaniu o cenach jej górnego wymiaru, to w ocenie Prezesa UOKiK strona w żaden sposób nie udowodniła, że wymierzenie jej kary w wysokości 2 000 zł stanowić będzie zbytnie obciążenie, a z uwagi na wpłatę przez stronę kwoty w wysokości nałożonej na nią kary pieniężnej należy uznać decyzję Podkarpackiego WIIH z dnia 15 lipca 2022 r. za wykonaną.

Wskazać należy, że kara pieniężna nakładana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także, jak już wyżej podkreślono, wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tj. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (art. 8 dyrektywy 98/6/WE). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go z rynku. Kara nałożona na podmiot musi także być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (WSA w Warszawie w wyroku z 7 września 2012 r., VI SA/Wa 918/12). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Wobec powyższego Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 2 000 zł jest proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości.

Odnosząc się z kolei do stanowiska strony w zakresie podjętych działań zmierzających do prawidłowego uwidaczniania cen Prezes UOKiK stwierdza, że nie ma ono wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Faktem jest, że strona zarówno w toku kontroli jak i po jej zakończeniu, tj. po skierowaniu wystąpienia pokontrolnego (skierowanego do strony, gdyż nie podjęła ona w toku kontroli działań naprawczych) oraz w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przez organ pierwszej instancji nie podjęła skutecznych działań zmierzających do zaprzestania naruszania prawa. W ocenie Prezesa UOKiK zamówienie informatyka w celu zaprojektowania nowych etykiet w programie komputerowym i do przeszkolenia wprowadzania cen do programu nie można uznać za podjęcie działań naprawczych. Podobnie stwierdzenie strony, że obecnie posiada wiele prawidłowych etykiet cenowych i zobowiązuje się do poprawienia etykiet cenowych do końca 2022 r dowodzi jedynie tego, że w dalszym ciągu nie dopełniła ona wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach obowiązku uwidaczniania cen i cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający ich porównanie. W złożonym odwołaniu strona sama potwierdza, że nie udzieliła Podkarpackiemu WIIH

odpowiedzi w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, a tym samym nie podjęła działań zmierzających do ich usunięcia.

Prezesa UOKiK, podobnie jak organu pierwszej instancji, w niniejszej sprawie nie widzi podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od nałożenia kary i wystosowania pouczenia. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W niniejszej sprawie, jak strona sama przyznaje w odwołaniu, nie usunęła wszystkich stwierdzonych nieprawidłowości. Podkreślić należy również, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku 90% skontrolowanych produktów nie dopełniono wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy obowiązku tj. nie uwidoczniono cen jednostkowych co pozbawiło konsumentów należytej informacji o oferowanych produktach. Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że podjęta przez Podkarpackiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy ... , wymierzono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych). Tym samym, decyzja z 15 lipca 2022 r. (nr akt: DT.8361.23.2022), Podkarpackiego WIIH powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, powinna być wpłacona na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Strona dokonała już wpłaty w wysokości 2 000 zł w dniu 21 lipca 2022 r.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami

administracyjnymi (Dz. U. 2021 r., poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/